

Abstrakt

Cílem práce je mapovat syndrom vyhoření a způsoby, jak se před tímto rizikem chránit. Práce se specializuje na sociální pracovníky poskytující péči lidem s duševním onemocněním. Zkoumá tedy syndrom vyhoření s ohledem na pracovní rozsah sociální práce a s ohledem na specifickou cílovou skupinu. Vyjma tradičních definic syndromu vyhoření se zabývám i existenciálním rozměrem vyčerpání a také situací, kdy krize může být podporou k růstu nebo k vyhoření. V neposlední řadě se práce věnuje způsobům, jak přecházet vyhoření, jak vyrovnávat výdej energie, důležitosti podpory ze strany prostředí pracovního i osobního a vlastním schopnostem se chránit. V průzkumu využívám metody Maslach Burnout Inventory a z tohoto dotazníku zjištěné hodnoty míry vyhoření porovnávám s dalším dotazníkovým šetřením zaměřeným na míru podpory, na očekávání pracovníků a délku praxe.